

Arrest

nr. 298 655 van 14 december 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS (BRUGGE)

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attache C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 oktober 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgisch minderjarig kind, D. M. Y. in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 6 april 2023 beslist de gemachtigde van de bevoegde Staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 18.10.2022 werd ingediend door:

Naam: K. Z.

Voorna(a)m(en): H.

Nationaliteit: Iran

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Ahwaz

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgisch minderjarig kind, de genaamde D. M. Y. (RR. (...)) in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 stelt dat: § 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie : 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene niet samenwoont met zijn kind. In die zin kan dus niet worden vastgesteld dat betrokkene zijn kind komt begeleiden of vervoegen.

Voor zover betrokkene, in figuurlijke zin wil aantonen zijn kind wel degelijk te komen vervoegen door zijn financiële en/of affectieve band met het kind aan te tonen, zijn volgende documenten bij de aanvraag terug te vinden:

- Uittreksel uit het bevolkingsregister met gezinssamenstelling dd. 04.10.2022 en 03.11.2022 te Oostende op naam van de moeder van het Belgisch minderjarig kind zijnde, D. M. D. (...)*
- Getuigschrift van woonst dd. 03.11.2022 en attest gezinssamenstelling te Oostende op naam van betrokkene*
- Vonnis Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie familie- en jeugdrechtbank dd. 10.06.2022*
- Ongedateerde foto's met betrokkene en de referentiepersoon*
- Kassaticket Colruyt dd. 09.08.2022; kassaticket Dreamland dd. 09.08.2022*
- Verzoekschrift aan de Rechtbank van Eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie Familie- en jeugdrechtbank dd. 07.11.2022*
- Beschikking Rechtbank van Eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie Familie- en jeugdrechtbank dd. 19.10.2022*
- Vonnis Rechtbank van Eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie Familie- en jeugdrechtbank dd. 20.12.2022*
- Brieven 'Het Huis' Neutrale bezoekeruimte te Brugge dd. 03.01.2023*
- Twee betalingen vanwege de referentiepersoon aan de moeder, zijnde de maandelijkse bijdragen, dd. 27.12.2022 en 30.12.2022*

Om het verblijfsrecht te kunnen toestaan aan betrokkene op basis van gezinshereniging met zijn minderjarig Belgisch kind, is het de bedoeling dat we kunnen vaststellen dat er sprake is van een gezinsscel (aan de hand van de financiële en/of affectieve band met zijn kind), ondanks dat betrokkene niet gezamenlijk woonachtig is met zijn kind.

Wat de financiële afhankelijkheid betreft, dient opgemerkt te worden dat volgens het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge - Familierechtbank dd. 20.12.2022, dat betrokkene maandelijks 150 euro dient te betalen aan de moeder. Hiervan werden reeds twee betalingen voorgelegd (voor de maand november en december 2022).

Om betrokkene affectieve band met zijn minderjarig kind te staven, werden verschillende foto's zonder datumindicatie voorgelegd, alsook 3 vonnissen van de familierechtbank/de jeugdrechtbank met betrekking tot het kind. Om verblijfsrecht te kunnen ontlenen aan een kind dient er sprake te zijn van effectief beleefde hechte persoonlijke banden, van een relatie tussen de ouder en het minderjarige kind die voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (Arrest 276.347 van 23 augustus 2022 van de RvV). Uit het geheel van de voorgelegde documenten kan dit niet worden besloten. Vooreerst wat betreft de vonnissen. Uit het meest recente (dd. 20.12.2022) blijkt dat betrokkene zijn kind in eerste instantie mag gaan bezoeken in een neutrale ruimte bij 'Het Huis' te Brugge. Hiervan werden brieven voorgelegd om deze bezoeksregeling op te starten. Het Huis krijgt wel de tijd tot de volgende zitting voor het opstellen van een verslag over deze bezoeksregeling. Er wordt een nieuwe uitspraak verwacht van de Rechtbank op 08.06.2023. Het is dus nog onvoldoende duidelijk of betrokkene wel degelijk deze regeling aangrijpt. Het is niet omdat een vonnis de affectieve relatie formeel reguleert, dat deze omgangsregeling ook effectief wordt uitgevoerd. Het is aan de Dienst Vreemdelingenzaken om te bepalen of er sprake is van effectief beleefde hechte persoonlijke banden, van een relatie tussen de ouder en het minderjarige kind die voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren. Op basis van de toegevoegde foto's kan niet blijken dat betrokkene de omgangsregeling zoals gestipuleerd in het vonnis daadwerkelijk naleeft en dat er sprake is van voldoende standvastige persoonlijke banden tussen betrokkene en zijn zoon. Enkel foto's zonder datumindicatie volstaan niet om de affectieve relatie te beoordelen. Bovendien, zonder datumindicatie kan niet worden afgeleid wanneer deze foto's genomen zijn. De frequentie en regelmaat van de bezoeken kan niet worden afgeleid uit het beeldmateriaal. Uit de foto's valt bijgevolg niet op te maken in hoeverre er heden werkelijk sprake is van effectief beleefde persoonlijke en standvastige banden tussen betrokkene en zijn kind. Het is aan de betrokkene om te bewijzen dat hij in deze bijzondere context zijn engagement opneemt om deze standvastige en nauwe persoonlijke banden met zijn kind te installeren.

Hoe mensen hun gezinssituatie onder elkaar regelen is uiteraard een private aangelegenheid. Voor zover men echter uit die gezinssituatie verblijfsrecht wenst te ontlenen en deze a-typisch is, mag wel worden verwacht dat er voldoende sluitende en recente bewijsstukken worden voorgelegd om toelichting te geven over waarom het gezin niet gezamenlijk gevestigd is en over hoe de contacten (en met welke regelmaat) dan wel plaats vinden, alsook het bewijs wordt voorgelegd dat de contacten wel degelijk de basis vormen voor een duurzame en persoonlijke band.

Bij gebrek aan voldoende bewijzen, kan het verblijfsrecht overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet worden toegestaan.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 3, 9, en 18 van het Kinderrechtenverdrag (hierna het IVRK), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS. 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS. 7 december 2001, nr. 101.624; RvV 5 juni 2009, nr. 28.348).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt vervolgens in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV nr. 80.585 van 2 mei 2012). Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht werden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290 en RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

* * *

De bestreden beslissing stelt als reden tot weigering (stuk 1):

(...)

1e onderdeel van huidig middel: niet alle gegevens uit dossier in rekening gebracht

Uit deze motivatie mag aldus vooreerst meteen duidelijk de manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht blijken.

Volgens deze beginselen moet verweerder bij het nemen van zijn beslissing (i.c. op 06.04.2023) uitgaan van ALLE relevante bewijsstukken zoals deel uitmakend van het administratief dossier.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt hierbij in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV nr. 80.585 van 2 mei 2012).

Naast de aanvraag 40ter Vw. middels gemotiveerd verzoekschrift met 7 stavingsstukken (stuk 3 en 4), volgden nog twee actualisaties t.a.v. de Dienst Vreemdelingenzaken, cel gezinshereniging:

- per actualisatieschrijven van 13.01.2023 aan GH Verblijf 40 (stuk 5), waarbij het verzoekschrift Familierechtbank, stukkenbundel 1 t.e.m. 7, tussenvonnis van 20.12.2022, brief Het Huis en betalingsbewijzen alimentatie nov en dec 2022, werden gevoegd;
- per actualisatieschrijven van 31.03.2023 aan GH Verblijf 40 (stuk 6), waarbij de bewijzen van betaling van alimentatiegeld (150 EUR per maand) voor de maanden januari, februari en maart 2023 werden gevoegd.

Uit de motivering van de bestreden beslissing, en de effectieve oplistings in de beslissing van de stukken waarop de attaché zich bij diens beslissing van 06.04.2023 steunde, mag duidelijk blijken dat géén rekening werd gehouden met de actualisatie van 31.03.2023 (stuk 6).

Aldus ging verweerder bij het nemen van diens beslissing voorbij aan het gegeven dat verzoeker correct alreeds maanden lang (minstens ontegensprekelijk bewijs van betaling nov, dec, jan, feb, maart) diens alimentatiegeld t.b.v. 150 EUR voor zijn Belgisch kind correct betaalt (stuk 5 en 6), zulks bovenop andere financiële bijdragen zoals tegemoetkoming in enkele financiële kosten van een jong kind zoals pampers etc. (zoals initieel als stuk 7 gevoegd bij het verzoek 40ter Vw – stuk 3.7).

Aldus lag ontegensprekelijk afdoende duidelijk bewijs voor van de financiële band tussen vader en Belgisch kind, terwijl verweerder zonder enige aanvaardbare reden géén rekening heeft gehouden met deze in het administratief aanwezige duidelijke bewijsstukken en zich beperkte tot de initiële informatie waarbij men aldus naar slechts 2 betalingsbewijzen van alimentatie keek.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht is dan ook ontegensprekelijk een vaststaand gegeven in deze, zodat alleen al hierom de verbreking van de bestreden beslissing zich opdringt.

2e onderdeel van huidig middel: financiële band volstaat

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 gesteld dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om een verblijf in het kader van gezinshereniging te verkrijgen voor de beide ouders van een minderjarige Belg. Aldus waarborgt deze bepaling het recht op gezinsleven van het kerngezin (GwH 26 september 2013, nr. 121/2013, B.54.1.) Ook de Raad van State heeft geoordeeld dat de in voorgenoemde bepaling voorziene voorwaarden de wettelijke verankering vormen van het recht op de bescherming van het gezins- en familieleven van de familieleden van een Belg die geen gebruik heeft gemaakt van zijn recht op vrij verkeer als burger van de Europese Unie, zodat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet conform is aan artikel 8 van het EVRM (RvS 26 juni 2015, nr. 231.772).

De RvV oordeelde hieromtrent per verbrekingsarrest nr. 256.807 van 18 juni 2021 (stuk 7):

“Aangezien het de wil is van de wetgever om middels de voorwaarden van artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming van de bijzondere band van afhankelijkheid tussen jonge kinderen en hun ouders te verzekeren, moet de verwerende partij de voorwaarde van het “vergezellen [van de minderjarige Belg] of zich bij hem voegen” invullen op een manier die in overeenstemming is met de rechtspraak van het EHRM inzake het voormelde artikel 8. In casu blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de verwerende partij, in overstemming met de voormelde rechtspraak, een samenwoning tussen ouder en kind niet per definitie vereist opdat sprake is van de door artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en bijgevolg door artikel 8 van het EVRM vereiste band tussen ouder en kind.

(...)

In zoverre uit de bestreden beslissing kan afgeleid worden dat de verwerende partij in casu vereist dat zowel een affectieve als een financiële band wordt aangetoond, is een dergelijke beoordeling niet conform de rechtspraak van het EHRM.”

Het eisen van én een financiële band én een affectieve band is aldus strijdig met artikel 8 EVRM en een onjuiste interpretatie van de wet (art. 40ter Vw).

Dat is dan ook de reden waarom verweerder in haar beslissing tot twee maal toe spreekt over de noodzaak aan “financiële en/of affectieve band met het kind” (stuk 1).

Dit impliceert een keuzemogelijkheid.

Zoals hierboven onder het 1ste onderdeel reeds aangehaald ligt per definitie alreeds het afdoende bewijs van de financiële band met het kind voor. Dit dient aldus op zich reeds te volstaan, zonder dat daar cumulatief nog bijkomend bewijs van affectieve band zou moeten bovenop komen.

Ook om deze reden dringt de verbreking van de bestreden beslissing zich op.

3e onderdeel: er is bovendien ontegensprekelijk óók een afdoende bewezen affectieve band

Verweerder miskent ten slotte ten stelligste de bewezen affectieve band tussen vader en kind op een kennelijk onredelijke wijze.

Verweerder stelt:

“het is aan de Dienst Vreemdelingenzaken om te bepalen of er sprake is van effectief beleefde hechte persoonlijke banden, van een relatie tussen de ouder en het minderjarig kind (...)

Enkel foto's zonder datumindicatie volstaan niet om de affectieve band te beoordelen. Bovendien, zonder datum identificatie kan niet worden afgeleid wanneer deze foto's genomen zijn (...)

Uit de foto's valt bijgevolg niet op te maken in hoeverre er werkelijk sprake is van effectief beleefde persoonlijke en standvastige banden tussen betrokkene en zijn kind.”

Het klopt dat de DVZ de voorgelegde bewijzen inzake affectieve band moet beoordelen, doch het is evident dat zulks niet kennelijk onredelijk mag gebeuren.

Onder de foto's die bij het verzoekschrift werden gevoegd onder stuk 6 (huidig stuk 3.6) zitten foto's van vader en kind in de periode dat zoon Y. nog een baby was, en foto's van wanneer Y. al duidelijk ouder is en kan stappen. Er dient hiertoe geen 'datum identificatie' op deze foto's te staan om als – normaal zorgvuldige goede huisvader – te interpreteren dat dit aldus foto's op diverse tijdstippen tussen vader en zoon betreffen.

Vervolgens werd middels actualisatieschrijven van 13.01.2023 (stuk 5) tevens het stukkenbundel inhoudende 7 stavingsstukken uit de procedure van de Familierechtbank gevoegd (betreffende de procedure inzake het verkrijgen van een bindende regeling, alwaar de moeder van Y. – uit wrokgevoelens n.a.v. het afspringen van de relatie met verzoeker – te pas en te onpas de contacten tussen vader en kind verhinderde, zodat er wel contact was tussen vader en kind, doch zonder een duidelijke voorspelbaarheid, wat zeer frustrerend is voor verzoeker en onmogelijk ernstig te plannen valt met een tewerkstelling). Hierin werden onder stuk 6 in dit stukkenbundel ook de foto's van de eigen slaapkamer van zoon Y. in de woning van verzoeker gevoegd, naast foto's van vader en kind (stuk 7 in dit stukkenbundel).

Verzoeker – die reeds enkele tatoeages had – plaatste geruime tijd terug ook reeds een tatoeage van diens zoon Y. op zijn hart. Dit maakt ook deel uit van de vele foto's van verzoeker en diens bewijs van de affectieve band tussen vader en kind (stuk 5)

Alle bovenstaande dient bovendien te worden samen gelezen met de bepalingen van het IVRK, in het bijzonder de artikelen 3, 9 en 18 IVRK:

“Art. 3. 1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging

Art. 9. 1. De Staten die partij zijn, waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn ouders tegen hun wil, tenzij de bevoegde autoriteiten, onder voorbehoud van de mogelijkheid van rechterlijke toetsing, in overeenstemming met het toepasselijke recht en de toepasselijke procedures, beslissen dat deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind.

Art. 18. 1. De Staten die partij zijn, doen alles wat in hun vermogen ligt om de erkenning te verzekeren van het beginsel dat beide ouders de gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Ouders of, al naargelang het geval, wettige voogden, hebben de eerste verantwoordelijkheid voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Het belang van het kind is hun allereerste zorg.

2. Om de toepassing van de in dit Verdrag genoemde rechten te waarborgen en te bevorderen, verlenen de Staten die partij zijn, passende bijstand aan ouders en wettige voogden bij de uitoefening van hun verantwoordelijkheden die de opvoeding van het kind betreffen, en waarborgen zij de ontwikkeling van instellingen, voorzieningen en diensten voorkinderzorg.”

Het is evident dat het in het belang van het kind is om zowel door moeder als door vader te blijven worden opgevoed

Het is onheus en zelfs stigmatiserend dat de Dienst Vreemdelingenzaken een jammer genoeg afgebroken relatie met een omgangsregeling tussen vader en kind (wat ook voor zeer veel Vlaamse gezinnen de normale realiteit is) gaat afdoen als “a-typisch” met nood aan voldoende sluitende en recente bewijsstukken (stuk 1).

Een gezinssituatie met een gescheiden vader en moeder en een hoofdverblijf van de kinderen bij moeder met alimentatie- en omgangsregeling voor vader is hoegenaamd niet “a-typisch”, terwijl verzoeker steeds actief correct actualiseerde t.a.v. de DVZ inzake diens financiële én affectieve banden met zijn kind.

Het is in tegendeel de Dienst Vreemdelingenzaken die niet eens zorgvuldig diens administratief dossier erop naleest om rekening te kunnen houden met ALLE in het dossier aanwezige relevante bewijsstukken ;

Om vervolgens op een stigmatiserende wijze verzoeker af te doen als een a-typische vader die geen financiële en geen affectieve band met zijn kind zou bewijzen (hetgeen fundamenteel onjuist en onheus is).

Een verbreking van de bestreden beslissing dringt zich dan ook ten stelligste op.”

2.2. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend, en repliceert dus niet op de argumenten van de verzoekende partij zoals uiteengezet in het initieel verzoekschrift.

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij voert in haar enig middel onder meer aan dat de verwerende partij geen rekening zou gehouden hebben met alle gegevens uit het dossier. De verzoekende partij verwijst naar haar actualisatie op 13 januari 2013, waarbij het verzoekschrift Familierechtbank, stukkenbundel 1 t.e.m. 7, het tussenvonnis van 20 december 2022, de brief van Het Huis en betalingsbewijzen alimentatie voor de maanden november en december 2022 werden gevoegd, en de actualisatie van 31 maart 2023, waarbij de bewijzen van betaling van alimentatiegeld (150 euro per maand) voor de maanden januari, februari en maart 2023 werden gevoegd. Uit de motivering van de bestreden beslissing, en de effectieve oplistings in de beslissing van de stukken waarop de verwerende partij zich bij haar beslissing steunde, mag volgens de verzoekende partij duidelijk blijken dat géén rekening werd gehouden met de actualisatie van 31 maart 2023 (stuk 6). Aldus ging de verwerende partij volgens de verzoekende partij bij het nemen van de beslissing voorbij aan het gegeven dat de verzoekende partij correct alreeds maanden lang (minstens ontegensprekelijk bewijs van betaling november, december, januari, februari, maart) diens alimentatiegeld t.b.v. 150 euro voor haar Belgisch kind correct betaalt (stuk 5 en 6), zulks bovenop andere financiële bijdragen zoals tegemoetkoming in enkele financiële kosten van een jong kind zoals pampers etc. (stuk 7 gevoegd bij de aanvraag – stuk 3.7). Aldus lag volgens de verzoekende partij ontegensprekelijk afdoende duidelijk bewijs voor van de financiële band tussen vader en diens Belgisch kind, terwijl de verwerende partij zonder enige aanvaardbare reden géén rekening heeft gehouden met deze in het administratief aanwezige duidelijke bewijsstukken en zich beperkte tot de initiële informatie waarbij men aldus naar slechts twee betalingsbewijzen van alimentatie keek.

De verwerende partij oordeelde in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij volgens haar op onvoldoende wijze de financiële en affectieve band met haar kind zou aangetoond hebben. Voor wat de financiële band betreft, oordeelt de verwerende partij immers als volgt:

“Wat de financiële afhankelijkheid betreft, dient opgemerkt te worden dat volgens het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge - Familierechtbank dd. 20.12.2022, dat betrokkene maandelijks 150 euro dient te betalen aan de moeder. Hiervan werden reeds twee betalingen voorgelegd (voor de maand november en december 2022).”

Wat betreft de affectieve band motiveert de verwerende partij als volgt:

“Om betrokkenes affectieve band met zijn minderjarig kind te staven, werden verschillende foto’s zonder datumindicatie voorgelegd, alsook 3 vonnissen van de familierechtbank/de jeugdrechtbank met betrekking tot het kind. Om verblijfsrecht te kunnen ontlenen aan een kind dient er sprake te zijn van effectief beleefde hechte persoonlijke banden, van een relatie tussen de ouder en het minderjarige kind die voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (Arrest 276.347 van 23 augustus 2022 van de RvV). Uit het geheel van de voorgelegde documenten kan dit niet worden besloten. Vooreerst wat betreft de vonnissen. Uit het meest recente (dd. 20.12.2022) blijkt dat betrokkene zijn kind in eerste instantie mag gaan bezoeken in een neutrale ruimte bij ‘Het Huis’ te Brugge. Hiervan werden brieven voorgelegd om deze bezoeksregeling op te starten. Het Huis krijgt wel de tijd tot de volgende zitting voor het opstellen van een verslag over deze bezoeksregeling. Er wordt een nieuwe uitspraak verwacht van de Rechtbank op 08.06.2023. Het is dus nog onvoldoende duidelijk of betrokkene wel degelijk deze regeling aangrijpt. Het is niet omdat een vonnis de affectieve relatie formeel reguleert, dat deze omgangsregeling ook effectief wordt uitgevoerd. Het is aan de Dienst Vreemdelingenzaken om te bepalen of er sprake is van effectief beleefde hechte persoonlijke banden, van een relatie tussen de ouder en het minderjarige kind die voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren. Op basis van de toegevoegde foto’s kan niet blijken dat betrokkene de omgangsregeling zoals gestipuleerd in het vonnis daadwerkelijk naleeft en dat er sprake is van voldoende standvastige persoonlijke banden tussen betrokkene en zijn zoon. Enkel foto’s zonder datumindicatie volstaan niet om de affectieve relatie te beoordelen. Bovendien, zonder datumindicatie kan niet worden afgeleid wanneer deze foto’s genomen zijn. De frequentie en regelmaat van de bezoeken kan niet worden afgeleid uit het beeldmateriaal. Uit de foto’s valt bijgevolg niet op te maken in hoeverre er heden werkelijk sprake is van effectief beleefde persoonlijke en standvastige banden tussen betrokkene en zijn kind. Het is aan de betrokkene om te bewijzen dat hij in deze bijzondere context zijn engagement opneemt om deze standvastige en nauwe persoonlijke banden met zijn kind te installeren.

De verwerende partij concludeert daaruit dat “wel (mag) worden verwacht dat er voldoende sluitende en recente bewijsstukken worden voorgelegd om toelichting te geven over waarom het gezin niet gezamenlijk gevestigd is en over hoe de contacten (en met welke regelmaat) dan wel plaats vinden, alsook het bewijs wordt voorgelegd dat de contacten wel degelijk de basis vormen voor een duurzame en persoonlijke band.”

Uit de e-mail van de raadsman van de verzoekende partij van 13 januari 2023 aan de verwerende partij, die de verzoekende partij eveneens bij haar verzoekschrift voegt, blijkt dat zij daarin onder meer aangeeft dat op 7 november 2022 een procedure ‘dringende voorlopige maatregelen’ werd ingeleid bij de Familierechtbank van Brugge met het oog op het bekomen van een afdwingbare onderhouds- en verblijfsregeling. Zij stelt daarin ook dat bij vonnis van 20 december 2022 (waarnaar de verwerende partij ook verwijst in haar beslissing), werd beslist dat de verzoekende partij contact mag hebben met haar zoontje in de bezoeksruimte van Het Huis in Brugge, in afwachting van het maatschappelijk onderzoek dat zal worden gevoerd zodat objectief kan worden uitgemaakt welke verblijfsregeling het best aansluit bij de belangen van het minderjarige kind. Zij stelt ook dat ondertussen ook het eerste contact tussen de verzoekende partij en haar zoontje heeft plaatsgehad. Bij e-mail van 31 maart 2023 van de raadsman van de verzoekende partij aan de verwerende partij, die de verzoekende partij eveneens voegt bij haar verzoekschrift, stelt de raadsman van de verzoekende partij onder meer dat daarbij bewijzen van de betaling van het onderhoudsgeld voor de maanden januari, februari, en maart 2023 worden gevoegd. Zij stelt dat de verzoekende partij ondertussen ook wekelijks contacten met haar zoontje heeft in Het Huis in Brugge, waardoor volgens de raadsman de financiële en affectieve banden tussen vader en zoon worden aangetoond.

Het is duidelijk dat de verwerende partij, door te oordelen dat de verzoekende partij met het bewijs van slechts twee stortingen de financiële band tussen vader en zoon niet aannemelijk maakt, en uit de

bewijzen die de affectieve band moeten aantonen enkel afleidt dat het nog onvoldoende duidelijk is of de verzoekende partij wel degelijk deze regeling aangrijpt, op kennelijk onredelijke wijze en in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, en de formele motiveringsplicht, geen rekening heeft gehouden met de actualisaties van de aanvraag door de raadsman van de verzoekende partij op 13 januari 2023 en 31 maart 2023. Daarin brengt de raadsman van de verzoekende partij immers nog stortingsbewijzen van het onderhoudsgeld voor drie extra maanden bij, en stelt zij dat de verzoekende partij ondertussen wekelijks haar zoontje bezoekt in Het Huis in Brugge. Nergens uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij met deze gegevens heeft rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Zoals hierboven reeds aangehaald repliceert de verwerende partij niet op de argumenten van de verzoekende partij aangezien zij geen nota met opmerkingen heeft ingediend.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen aannemelijk heeft gemaakt.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 april 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend drieëntwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU